II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Δεκεμβρίου 1989

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ

(IV/32.414 — Ζαχαρότευτλα)

(τα κείμενα στη γαλλική και ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(90/45/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 1,

την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Νοεμβρίου 1988 να κινήσει τη διαδικασία στην υπόθεση αυτή,

Αφού έδωσε Confédération des betteraviers belges, τη Société générale des fabricants de sucre de Belgique και τη Raffinerie tirlemontoise SA, την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις αιτιάσεις που διατύπωσε η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17 και τις διατάξεις του κανονισμού αριθ. 99/63 ΕΟΚ της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 1963 περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου [2],

Αφού άκουσε την Confédération des betteraviers belges, τη Société générale des fabricants de sucre de Belgique και τη Raffinerie tirlemontoise SA, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 και τις διατάξεις του κανονισμού αριθ. 99/63/ΕΟΚ,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής Συμπράξεων και Δεσποζουσών Θέσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. Η αγορά των ζαχαροτεύτλων

1. *Το προϊόν*

(1) Η παρούσα διαδικασία αφορά την παραγωγή και την εμπορία των ζαχαροτεύτλων, προϊόν αριθ. 1212-91 της «διεθνούς σύμβασης κωδικοποιήσεως των εμπορευμάτων» το οποίο καλλιεργείται στην Κοινότητα σχεδόν αποκλειστικά για την παραγωγή ζάχαρης.

(2) Η απόδοση των τεύτλων σε ζάχαρη εξαρτάται, αφενός, από τον πλούτο τους σε ζαχαρόζη, η οποία ποικίλλει ανάλογα με τις εσοδείες και, αφετέρου, από τις τεχνικές ραφιναρίσματος που εφαρμόζονται, καθώς και από την ποιότητα των χρησιμοποιούμενων εγκαταστάσεων. Για κάθε τόνο τεύτλων, που έχουν περιεκτικότητα σε ζάχαρη 16° (μέσος βαθμός των καλλιεργουμένων στην Ευρώπη τεύτλων), οι ζαχαροβιομηχανίες που υπάρχουν στην Κοινότητα εξασφαλίζουν 125 έως 150 χιλιόγραμμα ζάχαρη.

(3) Επισημαίνεται ότι, κατά την εκρίζωση, η περιεκτικότητα των τεύτλων σε ζάχαρη αρχίζει να μειώνεται με την πάροδο του χρόνου. Για το λόγο αυτό, οι ζαχαροβιομηχανίες είναι πάντοτε εγκατεστημένες στις περιοχές όπου καλλιεργούνται τα τεύτλα, προκειμένου να μειωθεί ο χρόνος αναμονής από την επεξεργασία, καθώς και η επίπτωση του κόστους της μεταφοράς. Κατά κανόνα, τα τεύτλα περισυλλέγονται σε

[1] ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.
[2] ΕΕ αριθ. 127 της 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

αποστάσεις που δεν υπερβαίνουν τα 100 ή τα 200 χιλιόμετρα κατ' ανώτατο όριο από τη ζαχαροβιομηχανία όπου γίνεται η επεξεργασία τους.

(4) Η εποχή της σποράς των τεύτλων τοποθετείται κατά κανόνα κατά τη διάρκεια του Μαρτίου και του Απριλίου. Οι συγκομιδές πραγματοποιούνται μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου και του τέλους Νοεμβρίου και οι παραδόσεις τεύτλων στις ζαχαροβιομηχανίες τερματίζεται περί τα μέσα Δεκεμβρίου, το αργότερο.

2. *Παραγωγή και περιοχές καλλιέργειας*

(5) Το 1987, η Κοινότητα παρήγαγε περίπου 100 εκατομμύρια τόνους ζαχαρότευτλα. Λόγω των κλιματολογικών απροόπτων, η ποσότητα αυτή μπορεί να ποικίλλει από τον ένα χρόνο στον άλλο μεταξύ 85 και 105 εκατομμυρίων τόνων. Επίσης, μακροπρόθεσμα, η ποσότητα των τεύτλων που παράγονται στην Κοινότητα εξαρτάται από τις τιμές της ζάχαρης που καθορίζονται από το Συμβούλιο, στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, καθώς και από την εξέλιξη των τιμών της ζάχαρης στη διεθνή αγορά. Έτσι, η παραγωγή των δώδεκα σήμερα χωρών μελών της Κοινότητας αυξήθηκε κατά μέσο όρο από 70 εκατομμύρια τόνους, κατά την περίοδο 1970—1975, σε περισσότερους από 100 εκατομμύρια τόνους στις αρχές της δεκαετίας 1980, ενώ σήμερα παρουσιάζεται τάση για μείωση κάτω των 100 εκατομμυρίων τόνων.

(6) Οι μεγάλες τευτλοπαραγωγοί χώρες στην Κοινότητα είναι, κατά φθίνουσα σειρά, η Γαλλία (μεταξύ 25 και 30 εκατομμυρίων τόνων), η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (περίπου 20 εκατομμύρια τόνοι) και στη συνέχεια, σε χαμηλότερο επίπεδο, η Ιταλία (10 εκατομμύρια τόνοι), ακολουθούν δε το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ισπανία (μεταξύ 8 και 10 εκατομμυρίων τόνων) και οι Κάτω Χώρες και το Βέλγιο (μεταξύ 6 και 8 εκατομμυρίων τόνων).

(7) Από το 1975 έως το 1987, η παραγωγή τεύτλων στο Βέλγιο αναπτύχθηκε ως εξής:

(σε τόνους)

Έτος	Ποσότητα
1975	4 706 000
1976	5 310 000
1977	5 031 000
1978	4 807 000
1979	5 654 000
1980	6 462 000
1981	5 876 000
1982	7 619 000
1983	8 406 000
1984	5 734 000
1985	6 276 000
1986	6 373 000
1987	6 259 000

Πηγή: Eurostat-Cronos, στατιστική για την οικονομική ένωση Βελγίου/Λουξεμβούργου.

Από τους αριθμούς αυτούς παρατηρείται μια βραδεία αλλά τακτική αύξηση από το 1975/76 (περίπου 5 εκατομμύρια τόνοι) έως το 1982/83 (7 έως 8 εκατομμύρια τόνοι), ενώ στη συνέχεια ακολουθεί περίοδος στασιμότητας και, μάλιστα, μικρής μείωσης για τις τελευταίες τέσσερις περιόδους εμπορίας.

(8) Η καλλιέργεια τεύτλων στο Βέλγιο γίνεται στις περιοχές δυτικά της γραμμής Sambremeuse, δηλαδή στο Hainaut, της Φλάνδρας και της Hesbaye. Επισημαίνεται ότι αυτές οι περιοχές αποτελούν μέρος απέραντης περιοχής καλλιέργειας η οποία περιλαμβάνει ένα μεγάλο μέρος των πεδιάδων της Βόρειας Γαλλίας, καθώς και τις τρεις πιο πάνω βελγικές περιοχές και επεκτείνεται προς τις Κάτω Χώρες με μια στενή παράκτια λωρίδα κατά μήκος της Βόρειας Θάλασσας. Στη ζώνη αυτή βρίσκονται πολυάριθμες γαλλικές ζαχαροβιομηχανίες, καθώς και όλα τα βελγικά εργοστάσια. Έως το τέλος του 1988, επτά από τις δεκατέσσερις συνολικά βελγικές ζαχαροβιομηχανίες βρίσκονταν πολύ κοντά στη γαλλική μεθόριο, σε απόσταση μεταξύ 5 και 25 χιλιομέτρων. Το 1989, δύο από αυτές τις ζαχαροβιομηχανίες έκλεισαν. Μια άλλη βελγική ζαχαροβιομηχανία βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη από 5 χιλιόμετρα από την ολλανδική μεθόριο.

3. *Το εμπόριο στο εσωτερικό της ΕΟΚ*

(9) Το γεγονός ότι η απόδοση των τεύτλων σε ζάχαρη επηρεάζεται από τη διακίνηση και από την παράταση της προθεσμίας αναμονής πριν από την επεξεργασία και ότι, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι ζαχαροβιομηχανίες βρίσκονται στο εσωτερικό ή πλησίον των περιοχών καλλιεργείας, εξηγεί γιατί τα τεύτλα δεν μεταφέρονται συνήθως σε μακρές αποστάσεις και, επομένως, το διεθνές εμπόριο του προϊόντος αυτού είναι σχετικά μικρό.

(10) Ωστόσο, αυτές οι ιδιαιτερότητες που αφορούν το προϊόν και τη χρήση του δεν αποτελούν εμπόδιο για τον εφοδιασμό των ζαχαροβιομηχανιών με τεύτλα που προέρχονται από πολύ απομακρυσμένες περιοχές, κυρίως σε περίπτωση ελλείψεως του προϊόντος στην εγχώρια παραγωγή. Τέτοιες περιπτώσεις παρατηρήθηκαν επανειλημμένα στην Κοινότητα, ιδίως το 1975, οπότε λόγω ελλειματικής συγκομιδής στο Βέλγιο, ολόκληρα τρένα με γαλλικά τεύτλα παραδόθηκαν στη χώρα αυτή για επεξεργασία.

(11) Εκτός από τις έκτακτες αυτές περιπτώσεις, το εμπόριο των τεύτλων στο εσωτερικό της ΕΟΚ ενδιαφέρει κυρίως τα κράτη μέλη τα οποία διαθέτουν περιοχές καλλιεργείας κοντά ή που εφάπτονται των συνόρων άλλου κράτους μέλους. Αυτό συμβαίνει ιδίως μεταξύ της Γαλλίας και του Βελγίου, του Βελγίου και των Κάτω Χωρών και των Κάτω Χωρών και της Γερμανίας.

(12) Ο ακόλουθος πίνακας παραθέτει τις ποσότητες τεύτλων που έχουν ανταλαγεί στο εσωτερικό της Κοινότητας το 1985, 1986 και 1987:

Ενδοκοινοτικό εμπόριο τεύτλων

(σε τόνους)

Προέλευση/Προορισμός		Οικονομική ένωση Βελγίου/ Λουξεμβούργου	Δανία	Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας	Ελλάδα	Ισπανία	Γαλλία	Ιρλανδία	Ιταλία	Κάτω Χώρες	Πορτογαλία	Ηνωμένο Βασίλειο
Οικονομική ένωση Βελγίου/ Λουξεμβούργου	1985	—	—	—	—	—	8	—	—	15 278	—	—
	1986	—	—	—	—	—	8	—	—	26 559	—	—
	1987	—	—	—	—	—	9	—	—	23 814	—	—
Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας	1985	14	—	—	—	—	—	—	—	79 221	—	—
	1986	3	—	—	—	—	—	—	—	71 936	—	—
	1987	75	25	—	—	—	—	—	—	52 450	—	—
Γαλλία	1985	58 096	—	196	—	—	—	—	—	352	—	—
	1986	31 032	—	548	—	—	—	—	—	45	—	—
	1987	27 859	—	403	—	—	—	—	—	60	—	—
Κάτω Χώρες	1985	19 200	30	63	—	—	—	—	—	—	—	—
	1987	17 179	39	337	—	—	94	—	—	—	—	—

Πηγή: Eurostat (στατιστική εξωτερικού εμπορίου).

Β. Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΟΚ

(13) Λόγω των χαρακτηριστικών της καλλιέργειας του τεύτλου και της χρήσης του, που αφορά σχεδόν αποκλειστικά την παραγωγή ζάχαρης, η επίτευξη των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής (άρθρο 39 της συνθήκης ΕΟΚ) υπέρ των παραγωγών τεύτλων επιδιώχθηκε, από τη δεκατία ήδη του 1960, με την κοινή οργάνωση των αγορών της ζάχαρης. Η οργάνωση αυτή θεσπίστηκε την 1η Ιουλίου 1968 με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1009/67 του Συμβουλίου [1]. Αυτός ο κανονισμός τροποποιήθηκε και αντικαταστάθηκε το 1974 από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3330/74 του Συμβουλίου [2], ο οποίος με τη σειρά του αντικαταστάθηκε, στις 30 Ιουνίου 1981, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1069/89 [4], ο οποίος είναι ο σημερινός βασικός κανονισμός της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της ζάχαρης.

(14) Η κατευθυντήρια γραμμή των μηχανισμών οι οποίοι δημιουργήθηκαν από την κοινή οργάνωση είναι η εξασφάλιση για τους τευτλοπαραγωγούς των εγγυήσεων τιμών και διάθεσης, που περιορίζονται σε ποσότητες οι οποίες συσχετίζονται με τις ανάγκες της κατανάλωσης ζάχαρης και τις δυνατότητες εξαγωγής του προϊόντος αυτού από την Κοινότητα. Η συνάρτηση αυτή πραγματοποιείται με την εφαρμογή ενός καθεστώτος εγγυημένων τιμών για τις ποσοστώσεις παραγωγής ζάχαρης που παρατείνεται παράλληλα με ένα σύστημα το οποίο διέπει τις συμβάσεις παράδοσης τεύτλων, σύστημα το οποίο διαλαμβάνει επίσης την τήρηση εγγυημένων ελάχιστων τιμών για τις ποσότητες τεύτλων που αντιστοιχούν με την κάλυψη των ποσοστώσεων ζάχαρης.

1. *Οι ποσοστώσεις ζάχαρης*

(15) Προκειμένου να περιορισθεί σε ορισμένες ποσότητες η δυνατότητα των παραγωγών ζάχαρης να εισπράττουν μια εγγυημένη ελάχιστη τιμή που καθορίζεται από τις κοινοτικές αρχές (τιμή παρέμβασης), τα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 χορηγούν σε κάθε κράτος μέλος της Κοινότητας βασικές ποσότητες Α και Β, οι οποίες στη συνέχεια κατανέμονται μεταξύ όλων των ζαχαροβιομηχανιών του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και καθίστανται έτσι ποσοστώσεις παραγωγής Α και Β που χορηγούνται σε κάθε παραγωγό ζάχαρης. Η ποσόστωση Β αντιπροσωπεύει ένα ποσοστό της ποσόστωσης Α το οποίο μπορεί να ποικίλλει μεταξύ 10 και 35 %, ανάλογα με τις ενδιαφερόμενες χώρες και επιχειρήσεις. Το άθροισμα της ποσόστωσης Α και της ποσόστωσης Β μιας επιχείρησης ονομάζεται ανώτατη ποσόστωση.

(16) Για το μέρος της παραγωγής της ζάχαρης το οποίο περιλαμβάνεται στην ποσόστωσή της Α, κάθε επιχείρηση είναι βέβαιη ότι θα εισπράξει τουλάχιστον το 98 % της τιμής παρέμβασης. Για τις παραχθείσες ποσότητες οι οποίες υπερβαίνουν την ποσόστωση Α, χωρίς να υπερβαίνουν την ποσόστωση Β, ο παραγωγός ζάχαρης τυγχάνει επίσης της εγγύησης της τιμής παρέμβασης, οφείλει όμως, από τις ποσότητες αυτές, να αναλάβει μια εισφορά στην παραγωγή η οποία μειώνει αντίστοιχα το ποσό της εγγύησής της. Η παραγόμενη ζάχαρη πέρα από την ανώτατη ποσόστωση (ζάχαρη Γ) δεν τυγχάνει πια καμιάς εγγύησης τιμών και οφείλει επίσης να διατεθεί στη διεθνή αγορά με έξοδα της επιχείρησης.

(17) Για το Βέλγιο, οι βασικές ποσότητες Α και Β για την παραγωγή λευκής ζάχαρης καθορίστηκαν το 1981 σε 680 000 και 146 000 τόνους αντίστοιχα. Οι ποσότητες

(1) ΕΕ αριθ. 308 της 18. 12. 1967, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 359 της 31. 12. 1974, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.
(4) ΕΕ αριθ. L 114 της 27. 4. 1989, σ. 1.

αυτές κατανεμήθηκαν μεταξύ των δέκα ζαχαροβιομηχανιών που υπάρχουν στη χώρα αυτή (βλέπε το ύψος των ποσοστώσεων ανά επιχείρηση πιο κάτω, σημείο 46).

2. *Ελάχιστες τιμές και όροι αγοράς και παράδοσης των τεύτλων*

(18) Η κοινοτική ρύθμιση προβλέπει τον καθορισμό, κάθε χρόνο, μιας βασικής τιμής για τα τεύτλα, καθώς και μιας ελάχιστης τιμής για το τεύτλο Α (ίσως με το 98 % της βασικής τιμής για τα τεύτλα) και μιας ελάχιστης τιμής για το τεύτλο Β (ίσης συνήθως προς το 68 % της βασικής τιμής για τα τεύτλα [1]). Κατά την αγορά των τεύτλων, οι ζαχαροβιομηχανίες είναι υποχρεωμένες να πληρώσουν, τουλάχιστον:

— την ελάχιστη τιμή για το τεύτλο Α [2], για τα τεύτλα που μεταποιούνται σε ζάχαρη Α,

— την ελάχιστη τιμή για το τεύτλο Β, για τα τεύτλα που μεταποιούνται σε ζάχαρη Β.

Προς τούτο, το άρθρο 30 του βασικού κανονισμού ορίζει ότι, στη σύμβαση παράδοσης, ο παραγωγός οφείλει —με εξαίρεση παρέκκλιση που προβλέπεται με διεπαγγελματική συμφωνία η οποία εγκρίνεται από το συγκεκριμένο κράτος μέλος— να προβεί σε διάκριση μεταξύ των τεύτλων τα οποία προορίζονται για την παραγωγή ζάχαρης Β.

(19) Επιπλέον, οι συμβάσεις παράδοσης και οι διεπαγγελματικές συμφωνίες οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ ενώσεων τευτλοπαραγωγών και παραγωγών ζάχαρης πρέπει να προσαρμοσθούν προς τις διατάξεις-πλαίσια που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 206/68 του Συμβουλίου [3]. Αυτές οι διατάξεις-πλαίσια περιλαμβάνουν ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής των ελάχιστων τιμών για τα τεύτλα Α και Β, καθώς και άλλους όρους αγοράς, παράδοσης, παραλαβής και πληρωμής τεύτλων.

(20) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1516/74 της Επιτροπής [4] προβλέπει ότι σε κάθε κράτος μέλος πρέπει να διενεργείται τακτικά έλεγχος για την προσαρμογή των διεπαγγελματικών συμφωνιών με τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις, δεδομένου ότι το αποτέλεσμα αυτού του ελέγχου πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή, ύστερα από αίτημά της, πριν από τις 30 Ιουνίου εκάστου έτους.

Γ. ΟΙ ΒΕΛΓΙΚΕΣ ΔΙΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

(21) Στο Βέλγιο, οι διεπαγγελματικές συμφωνίες που προβλέπονται στο άρθρο 7 του βασικού κανονισμού συνήφθηκαν και εφαρμόστηκαν από την Confédération des betteraviers belges, (CBB) και από τη Société générale des fabricants de sucre de Belgique (SGFSF). Αυτές οι συμφωνίες παρέμειναν, σε γενικές γραμμές, ταυτόσημες μέχρι το Δεκέμβριο 1985, οπότε σημειώθηκε σημαντική μεταβολή στο περιεχόμενο των εγγυήσεων που παρέχονται στους προμηθευτές.

1. *Βελγικές διεπαγγελματικές συμφωνίες πριν από το 1985*

(22) Στο πλαίσιο της ρύθμισης ΕΟΚ του τομέα της ζάχαρης σχετικά με τις διεπαγγελματικές συμφωνίες, η CBB και η SGFSB συνήψαν, από το 1968, συμφωνίες με τις οποίες καθορίζονται οι γενικοί όροι αγοράς και παραλαβής των τεύτλων οι οποίοι ισχύουν στο Βέλγιο. Αυτές οι συμφωνίες συγκεντρώθηκαν σε συμβάσεις οι οποίες υπογράφηκαν στις 4 Οκτωβρίου 1975 και στις 9 Ιουνίου 1981 και οι οποίες ισχύουν για συνεχείς περιόδους πέντε ετών οι οποίες καλύπτουν, αντίστοιχα, τις περιόδους εμπορίας 1975/76 έως 1979/80 και τις περιόδους 1981/82 έως 1985/86.

(23) Το σύστημα εγγύησης που παρέχεται στους καλλιεργητές τεύτλων με τις δύο αυτές συμβάσεις ήταν το ίδιο (ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους των ζαχαροβιομηχανιών να αγοράζουν σε ενιαία μέση τιμή το σύνολο των συγκομιδών των τακτικών προμηθευτών τους) και δεν τροποποιήθηκε έως το τέλος του 1985. Συγκεκριμένα, αυτές οι συμβάσεις πρόβλεπαν ότι:

α) οι βιομηχανίες αναλάμβαναν την υποχρέωση να αγοράζουν το σύνολο των τεύτλων που περισυλλέγονταν στο Βέλγιο·

β) το σύνολο των παραδοσιακών καλλιεργητών-προμηθευτών των βελγικών ζαχαροβιομηχανιών ήταν κατανεμημένο μεταξύ των διαφόρων εργοστασίων και κάθε τροποποίηση της κατανομής αυτής της πελατείας δεν μπορούσε να γίνει πάρα μόνο με τη συγκατάθεση της CBB·

γ) το σύνολο της συγκομιδής των καλλιεργητών που αποτελούσε μέρος της πελατείας που ανήκε σε μια ζαχαροβιομηχανία πληρωνόταν σε ενιαία τιμή ίση προς το μέσο όρο των τιμών των τεύτλων Α, Β και Γ, σταθμισμένο από τις ποσότητες της ζάχαρης που πραγματικά είχαν παραχθεί από την επιχείρηση στα διάφορα τμήματα της ποσόστωσής της (ζάχαρη Α, ζάχαρη Β και ενδεχομένως ζάχαρη Γ).

Επιπλέον, η δεύτερη σύμβαση που υπογράφτηκε στις 9 Ιουνίου 1981 πρόβλεπε ότι «τα τεύτλα ... τα οποία περισυλλέγονται στο Βέλγιο προορίζονται, κατά προτεραιότητα, για την επίτευξη της βελγικής παραγωγής ζάχαρης στο πλαίσιο της ανώτατης ποσόστωσης ΕΟΚ ...».

(24) Οι επιπτώσεις των δύο αυτών συμβάσεων στον όγκο της προσφοράς τεύτλων παρουσιάζονται διαφορετικά ανάλογα με το επίπεδο του καθενός από τους συγκεκριμένους καλλιεργητές χωριστά ή με το επίπεδο του συνόλου των καλλιεργητών τεύτλων. Για τον καθένα από τους καλλιεργητές, που ήταν βέβαιος ότι θα εισπράξει τη μέση τιμή, οποιοδήποτε και αν ήταν το μέγεθος της συγκομιδής του, το σύστημα επενεργούσε σαν ένα κίνητρο για την αύξηση της παραγωγής τεύτλων, δεδομένου ότι η μείωση της μέσης τιμής που προέκυπτε από το συνολικό πλεόνασμα της προσφοράς αντισταθμιζόταν σε μεγαλύτερο βαθμό από την πρόσθετη ατομική παραγωγή. Επομένως, το σύστημα συνέτεινε στη σταδιακή αύξηση της εθνικής παραγωγής ζάχαρης.

[1] Ο όρος τεύτλο Α και τεύτλο Β περιλαμβάνει κάθε τεύτλο που μεταποιείται σε ζάχαρη Α και σε ζάχαρη Β, αντίστοιχα.
[2] Αυτές οι ελάχιστες τιμές μπορούν να τύχουν επιδοτήσεων ή τροποποιήσεων που αντιστοιχούν στις διάφορες ποσότητες σε σχέση με την ποιότητα-τύπο.
[3] ΕΕ αριθ. L 47 της 23. 2. 1968, σ. 1.
[4] ΕΕ αριθ. L 163 της 19. 6. 1974, σ. 21.

Αντίθετα, για το σύνολο των καλλιεργητών τεύτλων, εξεταζόμενο σαν μια ομάδα, κάθε πλεόνασμα στην παραγωγή ζάχαρης για το οποίο δεν θα μπορούσε να διατεθεί σε ικανοποιητική τιμή στη διεθνή αγορά θα οδηγούσε, με τη μέθοδο των σταθμίσεων των τιμών, σε μια πτώση των μέσων εισοδημάτων του συνόλου των καλλιεργητών. Επομένως, το σύστημα είχε επίσης σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία διαφορετικού ενδιαφέροντος μεταξύ των καλλιεργητών οι οποίοι προσπαθούσαν να αυξήσουν την παραγωγή τους και των καλλιεργητών οι οποίοι διατηρούσαν το συνηθισμένο επίπεδο παραγωγής τους.

(25) Από την περίοδο 1984/85 οι τάσεις για συνεχή αύξηση της βελγικής παραγωγής ζάχαρης, μαζί με το συνεχιζόμενο πολύ χαμηλό επίπεδο των τιμών της ζάχαρης στη διεθνή αγορά, οδήγησαν τη CBB να προτείνει μια τροποποίηση των όρων αγοράς, η οποία απέβλεπε στην εξάλειψη των τάσεων υπερπαραγωγής και μείωσης του μέσου εισοδήματος που προέκυπτε για τους προμηθευτές τεύτλων. Μετά από διαπραγματεύσεις, η CBB και η SGFSB καθόρισαν νέους όρους αγοράς, οι οποίοι διατυπώθηκαν στη «σύμβαση μιας ατομικής ποσόστωσης βασισμένης σε ένα μεικτό σύστημα τιμών σε ανώτατη ποσόστωση», σύμβαση η οποία υπογράφτηκε από τα δύο μέρη στις 23 Δεκεμβρίου 1985.

(26) Στις 17 Μαρτίου 1987, οι δύο πιο πάνω επαγγελματικές ενώσεις υιοθέτησαν νέους γενικούς όρους αγοράς και παραλαβής οι οποίοι ισχύουν για περίοδο πέντε ετών, διευκρινίζοντας στο άρθρο 2 των γενικών όρων ότι η σύμβαση ατομικής ποσόστωσης αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα.

2. *Βελγικές διεπαγγελματικές συμφωνίες μετά το 1985*

α) Η σύμβαση ατομικής ποσόστωσης της 23ης Δεκεμβρίου 1985

(27) Η σύμβαση αυτή, η οποία συνήφθη στις 23 Δεκεμβρίου 1985 από την CBB και τη SGFSB για περίοδο τριών ετών, καθορίζει τους ακόλουθους κανόνες για τους όρους αγοράς:

i) **Ατομικά δικαιώματα**

(28) Από την περίοδο εμπορίας 1986/87 οι παραγωγοί θα συνάπτουν ατομικές συμβάσεις αγοράς και παράδοσης τεύτλων με κάθε καλλιεργητή ενόψει της παραγωγής της ανώτατης ποσόστωσής τους. Προς τούτο, κάθε ζαχαροβιομηχανία θα καθορίζει την ποσότητα τεύτλων που επιθυμεί να εξασφαλίσει ενόψει της παραγωγής της ανώτατης ποσόστωσής της και θα κατανέμει αυτήν την ποσότητα μεταξύ των παραδοσιακών καλλιεργητών της (ή προμηθευτών), οι οποίοι καθίστανται έτσι δικαιούχοι ποσοτικών δικαιωμάτων παράδοσης.

(29) Μετά την περίοδο εμπορίας 1986/87 τα δικαιώματα παράδοσης που χορηγήθηκαν μ' αυτόν τον τρόπο στους ενδιαφερόμενους διάφορους καλλιεργητές (ή προμηθευτές) θα μπορούν να αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τον ακόλουθο βασικό κανόνα:

Βασικός κανόνας για τη δυνατότητα δικαιωμάτων: κάθε χειμώνα, οπότε η μέση παραγωγή για τις τρεις τελευταίες περιόδους εμπορίας μιας επιχείρησης είναι μικρότερη από την ανώτατη ποσόστωσή της, το ήμισυ των ελλειμμάτων παράδοσης των καλλιεργητών (ελλείμματα που υπολογίζονται από τη διαφορά μεταξύ του δικαιώματος παράδοσης που χορηγήθηκε κατά την τελευταία περίοδο εμπορίας και του μέσου όρου των παραδόσεων που έγιναν κατά τις τρεις περιόδους εμπορίας) θα χορηγούνται στους παραδοσιακούς καλλιεργητές (ή προμηθευτές) κατ' αναλογία του μέσου όρου των παραδόσεών τους κατά τις τρεις τελευταίες περιόδους εμπορίας. Η επιτροπή εργοστασίου [1], σε συνεννόηση με την επιτροπή συντονισμού [2], θα μπορεί να χορηγεί ένα μέρος των διαθέσιμων αυτών ποσοτήτων για την επίλυση ειδικών ποσοστώσεων.

(30) Θα μπορεί να υπάρχει παρέκκλιση από το βασικό αυτό κανόνα μετά από συμφωνία μεταξύ της επιτροπής εργοστασίου και της επιτροπής συντονισμού.

(31) Κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας, τα τεύτλα των δικαιούχων δικαιωμάτων τα οποία υπερέβησαν τα ατομικά τους δικαιώματα παράδοσης και τα οποία όμως θεωρήθηκαν απαραίτητα στην επιχείρηση για να φτάσει την ανώτατη ποσόστωσή της, θα θεωρηθούν για την προκείμενη περίοδο εμπορίας ως τεύτλα τα οποία περιλαμβάνονται στα δικαιώματα παράδοσης για ανώτατη ποσόστωση και θα κατανεμηθούν μεταξύ των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών.

ii) **Τιμές των τεύτλων για την ανώτατη ποσόστωση**

(32) Τα τεύτλα που παραδόθηκαν από τους καλλιεργητές στο πλαίσιο των συμβάσεών τους τυγχάνουν μιας μεικτής τιμής (A + B), που καθορίζεται σύμφωνα με την τελική αναλογία τεύτλων A και B που παραδίδονται στο εργοστάσιο στο πλαίσιο των συμβάσεων.

(33) Τα τεύτλα που παραδίδονται εκτός συμβάσεως και που είναι απαραίτητα για την επίτευξη της ανώτατης ποσόστωσης τυγχάνουν της τιμής μόνο των τεύτλων B εφόσον η ποσόστωση A έχει επιτευχθεί με τεύτλα που παραδόθηκαν σύμφωνα με τη σύμβαση.

iii) **Ανάληψη υποχρεώσεων για αγορά και τιμή των πλεονασματικών τεύτλων**

(34) Οι παραγωγοί αναλαμβάνουν την υποχρέωση, εφόσον η κοινοτική ρύθμιση δεν αντιτίθεται, να παραλαμβάνουν όλα τα τεύτλα τα οποία παράγονται στο Βέλγιο.

(35) Τα τεύτλα των οποίων η παράδοση υπερέβη τα δικαιώματα παράδοσης και τα οποία δεν είναι απαραίτητα στην επιχείρηση για την επίτευξη της ανώτατης ποσόστωσής της είναι πλεονασματικά τεύτλα τα οποία αξιοποιούνται μόνο με την τιμή των τεύτλων Γ.

β) Οι γενικοί όροι αγοράς και παραλαβής

(36) Οι όροι αυτοί συμφωνήθηκαν στις 17 Μαρτίου 1987 από την CBB και τη SGFSB για περίοδο πέντε ετών (περίοδοι εμπορίας 1987/88 έως 1992/93) και προβλέπουν, για τα ενδιαφερόμενα μέρη, την τήρηση των ακόλουθων κανόνων:

(37) i) Τα τεύτλα που περισυλλέγονται στο Βέλγιο προορίζονται κατά προτεραιότητα για την επίτευξη της βελγικής παραγωγής ζάχαρης στο πλαίσιο της ανώτατης ποσόστωσης (άρθρο 1).

[1] Η επιτροπή εργοστασίου αποτελείται από εκπροσώπους των καλλιεργητών οι οποίοι παραδίδουν σε συγκεκριμένο εργοστάσιο.

[2] Η επιτροπή συντονισμού αποτελείται από εκπροσώπους των καλλιεργητών καθεμιάς από τις τρεις περιοχές τευτλοπαραγωγής του Βελγίου.

(38) ii) Στο όριο της περιόδου για την οποία έχει συναφθεί (τρία έτη), η εθνική σύμβαση ατομικής ποσόστωσης της 23ης Δεκεμβρίου 1985 αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των γενικών όρων αγοράς και παραλαβής της 17ης Μαρτίου 1987, νοουμένου ότι θα θεωρηθούν ως τεύτλα που έχουν παραχθεί σε ανώτατη ποσόστωση τα τεύτλα τα οποία παραδίδονται στο πλαίσιο των ατομικών συμβάσεων αγοράς σε ανώτατη ποσόστωση οι οποίες έχουν συναφθεί πριν από την 1η Μαΐου και τα οποία παράγονται στην ίδια τη γεωργική εκμετάλλευση του συμβαλλόμενου (άρθρο 2).

(39) iii) Οποιαδήποτε τροποποίηση της κατανομής της πελατείας των εργοστασίων μπορεί να γίνει μόνο μετά από συνεννόηση μεταξύ των ενδιαφερόμενων καλλιεργητών και βιομηχάνων και συγκατάθεση της CBB και της SGFSB, αφού τηρηθούν τα δικαιώματα παράδοσης των καλλιεργητών (άρθρο 4).

(40) Στη συνέχεια, οι γενικοί όροι καθορίζουν σειρά κανόνων που αφορούν:

— τη διάρκεια των περιόδων παραλαβής και την κατανομή των περιόδων παραδόσεων,
— τον υπολογισμό των επιδοτήσεων και τις μειώσεις σύμφωνα με την περιεκτικότητα των τεύτλων σε ζάχαρη,
— τους όρους παραλαβής των πολτών,
— τους υπολογισμούς των μεταφορικών εξόδων,
— τους όρους πληρωμής.

(41) Απαντώντας σε αίτημα της Επιτροπής προς την Raffinerie tirlemontoise για την παροχή πληροφοριών, η επιχείρηση αυτή ανακοίνωσε στην Επιτροπή, στις 3 Δεκεμβρίου 1987, ότι με υπουργικό διάταγμα της 14ης Οκτωβρίου 1987, ο υφυπουργός γεωργίας ενέκρινε, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1516/74, τις βελγικές διεπαγγελματικές συμφωνίες οι οποίες είχαν υπογραφεί στις 23 Δεκεμβρίου 1985 και στις 17 Μαρτίου 1987.

3. *Επαγγελματικές ενώσεις και ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις*

(42) α) Η CBB:

Η Confédération des betteraviers belges περιλαμβάνει το σύνολο των τευτλοκαλλιεργητών που είναι εγκατεστημένοι στο Βέλγιο και οι οποίοι παραδίδουν τη συγκομιδή τους τεύτλων στις βελγικές ζαχαροβιομηχανίες. Ο αριθμός αυτών των καλλιεργητών-μελών ανέρχεται σήμερα σε 20 000 περίπου. Η CBB αριθμεί επίσης μεταξύ των μελών της καλλιεργητές οι οποίοι παραδίδουν σε βελγικές ζαχαροβιομηχανίες τεύτλα τα οποία περισυλλέγονται εκτός Βελγίου. Αυτοί οι καλλιεργητές, των οποίων ο αριθμός δεν υπερβαίνει σήμερα τους εκατό, καλλιεργούν κατά κανόνα εδάφη που βρίσκονται κοντά στη βελγική μεθόριο.

Η CBB διαχειρίζεται τα επαγγελματικά συμφέροντα των μελών της σε εθνικό επίπεδο και, επομένως, είναι εξουσιοδοτημένη να υπογράψει τις διεπαγγελματικές συμφωνίες με τους εκπροσώπους των επιχειρήσεων ζάχαρης.

(43) Σε περιφερειακό επίπεδο, η CBB περιλαμβάνει τρεις συντονιστικές επιτροπές, οι οποίες αποτελούνται από τους καλλιεργητές οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στην καθεμιά από τις τρεις περιοχές παραγωγής τεύτλων της χώρας:

— συντονιστική περιοχή του Hainaut,
— συντονιστική περιοχή της Φλάνδρας,
— συντονιστική περιοχή της Hesbaye.

Οι επιτροπές αυτές αναλαμβάνουν την ευθύνη να προετοιμάζουν, σε συνεννόηση με τις ενδιαφερόμενες ζαχαροβιομηχανίες, και να μεριμνούν για τη διατήρηση μιας δίκαιης κατανομής της «πελατείας-καλλιεργητών» μεταξύ των διαφόρων ζαχαροβιομηχανιών της περιοχής.

(44) β) Η SGFSB:

Η Société générale des fabricants de sucre de Belgique περιλαμβάνει τις δέκα ζαχαροβιομηχανίες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο Βέλγιο. Από το 1988, ο αριθμός αυτός μειώθηκε σε εννέα, δεδομένου ότι η Sucrerie-raffinerie de Donstiennes έχει απορροφηθεί από τη Raffinerie tirlemontoise.

(45) Με εξαίρεση τη Raffinerie tirlemontoise, η οποία κατέχει πέντε εργοστάσια παραγωγής ζάχαρης από τεύτλα (τέσσερα από το τέλος του 1988), οι εννέα άλλες επιχειρήσεις δεν διαθέτουν παρά ένα μόνο εργοστάσιο. Δεδομένου εξάλλου ότι οι δυνατότητες παραγωγής των εργοστασίων αυτών ποικίλλουν από το ένα στο άλλο, οι ποσοστώσεις παραγωγής ζάχαρης ποικίλλουν κατά πολύ, ανάλογα με την επιχείρηση.

(46) Ο κατάλογος των ζαχαροβιομηχανιών που είναι μέλη της SGFSB, με αναφορά της ανώτατης ποσόστωσής τους ζάχαρης, ήταν ο ακόλουθος έως το 1988 (από το 1989 η Sucrerie raffinerie de Donstiennes, η οποία απορροφήθηκε από τη Raffinerie tirlemontoise εξαφανίσθηκε, δεδομένου ότι οι ποσοστώσεις της προστέθηκαν στις ποσοστώσεις της Raffinerie tirlemontoise):

(σε τόνους)

Βελγικές ζαχαροβιομηχανίες	Ποσόστωση Α	Ποσόστωση Β	Ανώτατη ποσόστωση
Raffinerie tirlemontoise	365 155,9	87 432,9	452 588,8
Suikerfabrieken van Vlanderen	59 752	10 991	70 743
Suikerfabriek van Verune	51 482,9	7 454,8	58 937,7
Notre-Dame	38 874,2	9 445,6	48 319,9
Fabrique de sucre de Frasnes-les-Buissenal	37 299,7	5 081,3	42 301
Sucrerie d'Escanaffles	33 858,8	4 844,7	38 703,5
Sucrerie Naveau	29 544,2	6 655,1	36 199,3
Sucrerie-raffinerie de Donstiennes	23 769,7	6 689,1	30 458,8
SA Warcoing	21 876,5	3 995,5	25 872
Sucrerie Couplet	18 386,1	3 410	21 796,1
Σύνολο	680 000	146 000	826 000

γ) η Raffinerie tirlemontoise (RT)

(47) Η RT παράγει περίπου το 70 % της βελγικής παραγωγής ζάχαρης. Αυτή η παραγωγή επραγματοποιείτο μέχρι το 1987 σε πέντε εργοστάσια μεταποίησης τεύτλων, τα οποία είναι εξοπλισμένα με σύγχρονες και αποτελεσματικές εγκαταστάσεις οι οποίες βρίσκονται στο:

— Tirlemont (δυναμικότητα επεξεργασίας τεύτλων: 8 500 τόνοι ημερησίως),
— Wanze (δυναμικότητα: 17 500 τόνοι ημερησίως),
— Genappe (δυναμικότητα: 12 500 τόνοι ημερησίως),
— Brugelette (δυναμικότητα: 7 000 τόνοι ημερησίως),
— Quevy (δυναμικότητα: 4 500 τόνοι ημερησίως).

Το 1988, η RT έκλεισε το εργοστάσιό της στο Quevy και, επομένως, παράγει σήμερα τη ζάχαρή της από τεύτλα στα τέσσερα πιο πάνω εργοστάσια.

(48) Κάθε χρόνο, η RT επεξεργάζεται 3 έως 3,3 εκατομμύρια τόνους τεύτλα που της επιτρέπουν να παράγει 450 000 έως 500 000 τόνους λευκής ζάχαρης.

(49) Τα μερίδια της RT στη βελγική αγορά της ζάχαρης είναι περίπου [...] (1) για τη ζάχαρη που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση και [...] για τη ζάχαρη που προορίζεται για τη βιομηχανία. Ο κύκλος εργασιών της είναι [...] βελγικά φράγκα. Η RT κατέχει συμμετοχές, που είναι κατά πολύ πλειοψηφικές, στο κεφάλαιο δύο άλλων βελγικών ζαχαροβιομηχανιών: της Suikerfabriek van veurne (67,96 %) και της Raffinerie Notre-Dame (93,34 %).

(50) Επιπλέον, η RT έχει θυγατρικές στη βιομηχανία προϊόντων που προέρχονται από τη ζάχαρη: Suiker G. Lebbe SA (υγρή ζάχαρη και καντιοζάχαρο, καραμέλες), Candico SA (καντιοζάχαρο, φαιά ζάχαρη, ζαχαροκάλαμο), Neuhaus-Mondose SA (σοκολάτες), καθώς και σημαντικά συμφέροντα σε άλλους τομείς της βιομηχανίας τροφίμων και των βιοτεχνολογιών.

(51) Όσον αφορά τη SA des Sucreries reunies de Quevy-Peronnes (Srop), η RT κατείχε από το 1956 πλειοψηφική συμμετοχή στην εταιρεία αυτή και αύξησε αυτή τη συμμετοχή το 1971 και το 1981, οπότε το μερίδιό της στο κεφάλαιο ήταν 68 %. Το 1987, μετά την αγορά νέων τίτλων, η συμμετοχή της υπερέβη τα 99 % και στις 27 Ιουνίου 1968, η RT αγόρασε τα υπόλοιπα μερίδια του ενεργητικού. Έτσι, απορρόφησε πλήρως τη Srop, η οποία λειτουργούσε μόνο στο εργοστάσιο της RT στο Quevy. Στο τέλος του 1988, η RT τερμάτισε την επεξεργασία των τεύτλων στο εργοστάσιο του Quevy.

(52) Το 1988, η RT αγόρασε τη Sucrerie-raffineie de Donstiennes και σταμάτησε επίσης την παραγωγή ζάχαρης στη βιομηχανία αυτή. Η ποσόστωση που είχε χορηγηθεί σ' αυτήν τη ζαχαροβιομηχανία ενσωματώθηκε στην ποσόστωση της RT, η οποία εν συνεχεία την κατένειμε στα τέσσερα λειτουργούντα εργοστάσιά της.

4. *Εφαρμογή των διεπαγγελματικών συμφωνιών που συνήφθησαν από το 1985 έως το 1987*

α) Η κατανομή των ποσοστώσεων μεταξύ καλλιεργητών

(53) Μετά τις 23 Δεκεμβρίου 1985, οι βελγικές ζαχαροβιομηχανίες κατένειμαν, σύμφωνα με τον κανόνα της σύμβασης ατομικής ποσόστωσης (βλέπε ανωτέρω σημείο 28), τις ποσότητες τεύτλων που είναι απαραίτητες για την παραγωγή της ανώτατης ποσόστωσής της μεταξύ των τακτικών προμηθευτών της. Αυτή η κατανομή έγινε μεταξύ όλων των προμηθευτών, κατ' αναλογία του ετήσιου μέσου όρου των παραδόσεών τους κατά τα τελευταία έξι χρόνια, με εξαίρεση την περίπτωση της RT, η οποία προέβη σ' αυτήν την κατανομή μόνο μεταξύ των καλλιεργητών-προμηθευτών της οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στο Βέλγιο, με εξαίρεση τους καλλιεργητές-προμηθευτές της της περιοχής Bavay-Maubeuge. Για την καθεμιά από τις επιχειρήσεις, αυτή η κατανομή πραγματοποιήθηκε ως εξής:

(54) i) Επτά επιχειρήσεις, οι οποίες εφοδιάζονταν συνήθως μόνον από τους καλλιεργητές οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στο Βέλγιο, κατένειμαν, μεταξύ αυτών των βέλγων καλλιεργητών, το σύνολο των αναγκών τους σε ανώτατη ποσόστωση. Πρόκειται για τις επιχειρήσεις: Notre-Dame, Frasnes-les-Buissenal, Escanaffles, Naveau, Donstiennes Warcoing και Couplet.

(55) ii) Δύο επιχειρήσεις, η Suikerfabrieken van Vlaanderen και η Suikerfabriek van Veurne, οι οποίες εφοδιάζονταν συνήθως από καλλιεργητές οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι κυρίως στο Βέλγιο, αλλά και εκτός Βελγίου, κατένειμαν μεταξύ αυτών των βέλγων και μη βέλγων καλλιεργητών τις ποσότητες τεύτλων οι οποίες είναι απαραίτητες για την παραγωγή της ανώτατης ποσόστωσής τους. Συγκεκριμένα, τα χορηγηθέντα μερίδια ήταν:

— για τη Suikerfabrieken van Vlaanderen, σε σύνολο άνω των 500 000 τόνων τεύτλων:
  — 97 % για τους καλλιεργητές που καλλιεργούν στο Βέλγιο,
  — 2,5 % για τους καλλιεργητές που καλλιεργούν στις Κάτω Χώρες,
  — 0,5 % για τους καλλιεργητές που καλλιεργούν στη Γαλλία·
— για τη Suikerfabriek van Veurne, σε σύνολο περίπου 400 000 τόνων τεύτλων:
  — 98 % για τους καλλιεργητές που καλλιεργούν στο Βέλγιο,
  — 2 % για τους καλλιεργητές που καλλιεργούν στη Γαλλία.

(56) iii) Μια επιχείρηση, η RT, η οποία εφοδιαζόταν τακτικά από βέλγους καλλιεργητές αλλά επίσης, από δέκα περίπου χρόνια, και από καλλιεργητές της περιοχής Bavay-Maumeuge, στη Γαλλία, κατένειμε την ανώτατη ποσόστωσή της μόνο στους βέλγους καλλιεργητές.

β) Αναδιανομή των ατομικών δικαιωμάτων

(57) Όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τις τροποποιήσεις της αρχικής κατανομής των δικαιωμάτων, λόγω μόνιμων ελλειμμάτων παράδοσης του μεριδίου ορισμένων καλλιεργητών, ο πιο πάνω (στα σημεία 28 έως 31) βασικός κανονισμός διατηρήθηκε για τις ζαχαροβιομηχανίες της περιοχής Hesbaye (καθώς και της Quevy και Brugelette), δηλαδή για τις ζαχαροβιομηχανίες RT, Notre-Dame, Naveau και Donstiennes). Στην περιοχή αυτή δεν έγινε καμιά αναδιανομή των δικαιωμάτων παράδοσης μετά την αρχική κατανομή που έγινε το 1986. Εξάλλου, σύμφωνα με πληροφορίες που συγκέντρωσε η Επιτροπή κατά την εξέταση της υπόθεσης, φαίνεται ότι η δυνατότητα να προστε-

(1) Στο κείμενο της παρούσας απόφασης που δημοσιεύθηκε, ορισμένοι αριθμοί παρελείφθησαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του κανονισμού αριθ. 17 περί μη αποκαλύψεως επαγγελματικών απορρήτων.

θεί στη λύση ειδικών περιπτώσεων ένα μέρος των δικαιωμάτων τα οποία μπορούν να ανακτηθούν σε περίπτωση ελλειμμάτων, αφορά, κατά βάση, μόνο καλλιεργητές οι οποίοι αντιμετώπισαν ιδιαίτερες δυσχέρειες ή οι οποίοι αδικήθηκαν σε προηγούμενη κατανομή.

(58) Στις περιοχές τεύτλων της Φλάνδρας και του Hainaut υιοθετήθηκαν, αντίθετα, λιγότερο αυστηροί κανόνες οι οποίοι επιτρέπουν, αφενός, συχνότερες τροποποιήσεις κατά την κατανομή των ατομικών δικαιωμάτων των καλλιεργητών και, αφετέρου, την ανακατανομή ενός μέρους των διαθέσιμων δικαιωμάτων επίσης σε νέους καλλιεργητές-προμηθευτές. Ως εκ τούτου, τρεις ζαχαροβιομηχανίες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στις περιοχές αυτές (Frasnes-les-Buissenal, Van Veurne και Van Vlaanderen) κατόρθωσαν να προβούν σε ανακατανομή των δικαιωμάτων το 1987, ενώ τέσσερις ζαχαροβιομηχανίες (οι τρεις προηγούμενες και η Warcoing) προέβησαν επίσης σε ανακατανομή στις αρχές του 1988.

Δ. Οι αγορές γαλλικών τεύτλων από την RT

1. *Σύναψη συμβάσεων παράδοσης με γάλλους καλλιεργητές*

(59) Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας 1970 και ιδίως κατά την περίοδο 1975-1978, η παραγωγή τεύτλων στο Βέλγιο ήταν γενικά ανεπαρκής για να μπορέσουν οι ζαχαροβιομηχανίες αυτής της χώρας να παράγουν το σύνολο των ανώτατων ποσοστώσεων ζάχαρης που είχαν χορηγηθεί σ' αυτές. Προκειμένου να αυξήσει την παραγωγή της, η RT άρχισε, το 1975, να διευρύνει τις δυνατότητές της εφοδιασμού με τεύτλα. Για το σκοπό αυτό, πρότεινε συμβάσεις παράδοσης, για το εργοστάσιό της στο Quevy, σε γάλλους καλλιεργητές που είναι εγκατεστημένοι στην περιοχή Bavay-Maubeuge, δηλαδή όχι μακρυά από το εργοστάσιο του Quevy (το εργοστάσιο του Quevy βρίσκεται σε απόσταση μόνο πέντε χιλιόμετρα από τη γαλλική μεθόριο).

(60) Οι πρώτες συμβάσεις συνήφθηκαν το 1975, 1976 και 1977, στη συνέχεια δε ο αριθμός τους αυξήθηκε γρήγορα το 1978 και εξακολούθησε να αυξάνεται έως το 1981. Τότε, περισσότεροι από 80 γάλλοι καλλιεργητές είχαν συνάψει σύμβαση παράδοσης με την SA des Sucreries reunies του Quevy-Peronnes, θυγατρική της RT και προμήθευαν, συνολικά, 30 000 έως 45 000 τόνους τεύτλα στην επιχείρηση αυτή.

2. *Οι συμβάσεις Srqp — Γάλλων καλλιεργητών*

(61) Οι κυριότερες διατάξεις των συμβάσεων αυτών ήταν οι ακόλουθες:

α) Η Srqp αναλαμβάνει την υποχρέωση να επεξεργάζεται όλα τα τεύτλα τα οποία προμηθεύει ο καλλιεργητής, ενώ ο τελευταίος αναλαμβάνει την υποχρέωση να προμηθεύει όλα τα τεύτλα της συγκομιδής τους (άρθρο 1).

β) Οι όροι αγοράς και παραλαβής των τεύτλων θα είναι ταυτόσημοι με τους όρους που εφαρμόζονται στους βέλγους καλλιεργητές και που καθορίζονται, αφενός, από τους γενικούς όρους οι οποίοι έχουν συμφωνηθεί ή οι οποίοι θα συμφωνηθούν μεταξύ της συνομοσπονδίας των βέλγων τευτλοπαραγωγών και των παραγωγών ζάχαρης του Βελγίου και, αφετέρου, από τη χρήση που γίνεται στο Quevy (άρθρο 2).

γ) Αναφέρεται ότι η εισαγωγή αυτών των τεύτλων δεν θα μπορεί με κανένα τρόπο να μεταβάλλει την τιμή του τεύτλου που πληρώνεται στους σημερινούς προμηθευτές του Quevy . Από αμοιβαιότητα, η ίδια αυτή τιμή εξασφαλίζεται στους νέους καλλιεργητές-προμηθευτές (άρθρο 3).

δ) Η σύμβαση συνάπτεται για απεριόριστο χρόνο. Ο καλλιεργητής μπορεί να την τερματίσει μετά από κάθε περίοδο εμπορίας χωρίς να είναι υποχρεωμένος να αιτιολογήσει την απόφασή του έναντι της ζαχαροβιομηχανίας.

Η σύμβαση δεν μπορεί να τερματιστεί από την Srqp, εκτός εάν η γαλλική ή/και η βελγική κυβέρνηση ή μια υπερεθνική κοινοτική αρχή παρεμποδίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των τεύτλων με απαγορευτικά μέτρα ή/και με το κλείσιμο των συνόρων (άρθρο 4).

ε) Τέλος, το άρθρο 5 της σύμβασης ανέφερε, για κάθε περίοδο εμπορίας, τον αριθμό των εκταρίων τα οποία έχουν φυτευθεί με τεύτλα από τον καλλιεργητή και τα οποία πρέπει να παραδοθούν στη Srqp μετά τη συγκομιδή.

3. *Η μεταβολή της στάσης της RT*

(62) Από την περίοδο 1982/83, η βελγική παραγωγή τεύτλων, η οποία είχε αυξηθεί τακτικά για περίοδο επτά ή οκτώ ετών, άρχισε να είναι ανεπαρκής για τις ανάγκες της βελγικής ζαχαροβιομηχανίας και ιδίως της RT. Εξάλλου, η μείωση των ποσοστώσεων Β των παραγωγών ζάχαρης η οποία, στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα της ζάχαρης, πραγματοποιείται τον Ιούλιο 1981 (για την RT η ποσόστωση Β μειώνεται από 100 417,9 τόνους σε 87 432,9 τόνους), καθώς και η παράλληλη πτώση των τιμών της ζάχαρης στην παγκόσμια αγορά, εξηγούν γιατί ορισμένες πλεονασματικές επιχειρήσεις σε ζάχαρη Γ φροντίζουν να μειώσουν το ύψος της παραγωγής τους.

(63) Αυτό συνέβη στην περίπτωση της RT η οποία υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει μια συρρίκνωση των αγορών της. Για να προβεί στη συρρίκνωση αυτή, η RT βρέθηκε μπροστά στο δίλημμα είτε να ενσωματώσει στο βελγικό σύστημα τις παραδόσεις που προέρχονταν από τους καλλιεργητές της περιοχής του Bavay-Maubeuge — προκειμένου οι παραδόσεις αυτές να συνυπολογισθούν κατά τον υπολογισμό της μέσης τιμής αγοράς των τεύτλων και να επηρεάσουν μ' αυτόν τον τρόπο προς τα κάτω το επίπεδο αυτής της μέσης τιμής — είτε να σταματήσει τις γαλλικές αυτές παραδόσεις, καταγγέλλοντας όλες τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί με τους καλλιεργητές του Bavay-Maubeuge. Η πρώτη λύση, δεδομένου ότι θα σήμαινε χορήγηση στους γάλλους καλλιεργητές ενός μέρους της ποσόστωσης (Α + Β) της RT, η οποία εφοδιάζεται κατά παράδοση από τους βέλγους προμηθευτές, προσέκρουσε σε σταθερή και συστηματική άρνηση της CBB να κατανεμηθούν εξασφαλισμένες αγορές, τις οποίες θεωρούσε ότι πρέπει να δοθούν στους βέλγους γεωργούς, στην περιοχή της Hesbaye, η οποία κατά κανόνα εμφανίζει πλεόνασμα ζαχαροτεύτλων. Λόγω αυτής της άρνησης της CBB να ενταχθούν στο σύστημα κατανομής των βελγικών ποσοστώσεων οι καλλιεργητές του Bavay-Maubeuge, η RT, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση της CBB, προσανατολίζεται τελικά στη λύση της καταγγελίας των συμβάσεων.

(64) Αυτή η νέα θέση της RT που λήφθηκε λαμβάνοντας υπόψη την άρνηση της CBB να ενταχθούν οι καλλιεργητές του Bavay-Maubeuge στο σύστημα των βελγικών ποσοστώσεων, αναφέρεται σε μια επιστολή της 1ης Ιουλίου 1985, που απεστάλη από τον πρόεδρο της CBB στη γαλλική γενική συνομοσπονδία τευτλοπαραγωγών (CGB), η οποία αναφέρει:

«Έχουμε την τιμή να επιστήσουμε την προσοχή σας στο πρόβλημα της εργασίας των γαλλικών τεύτλων του Quevy, μετά τη μεταβολή της στάσης του πλειοψηφικού μετόχου αυτού του εργοστασίου. Όπως σας έχει γνωστοποιηθεί, από τη μεταβολή αυτή της στάσης προκύπτει ότι τα γαλλικά τεύτλα δεν θα γίνονται στο μέλλον δεκτά εφόσον δεν διαθέτουν δική τους ποσόστωση. Εξάλλου, γνωρίζετε τη θέση της CBB, σύμφωνα με την οποία η βελγική ποσόστωση προορίζεται αποκλειστικά για τους ημεδαπούς καλλιεργητές.»

(65) Επίσης, με σημείωμα της 14ης Οκτωβρίου 1985, που εξέθετε το πρόβλημα των γαλλικών τεύτλων του Quevy και που είχε επισυναφθεί σε επιστολή της 15ης Οκτωβρίου 1985, που απευθυνόταν απο τον διευθυντή της CBB στον διευθυντή της CGB αναφερόταν, στο σημείο «Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Srqp »:

«Στις αρχές του 1985, η πλειοψηφική ομάδα (RT) επέβαλε στο Διοικητικό Συμβούλιο την απόφαση να σταματήσει από το 1985 την εισαγωγή γαλλικών τεύτλων. Εφόσον μπορούν να υπάρξουν προοπτικές λύσης στο πλαίσιο του νέου κοινοτικού κανονισμού για τη ζάχαρη, αυτή η ομάδα θα μπορούσε να δεχθεί μια μεταβατική λύση για το 1986. Όμως, φαίνεται αποφασισμένη να τερματίσει οπωσδήποτε τη δημοσιονομική αιμορραγία που προκύπτει από την εισαγωγή τεύτλων χωρίς ποσόστωση.»

4. *Τερματισμός των συμβάσεων RT — Γάλλων καλλιεργητών*

(66) Στις 16 Σεπτεμβρίου 1985, η Srqp, με επιστολή προς τους συμβαλλόμενους της περιοχής Bavay-Maubeuge, γνωστοποιεί ότι λόγω οικονομικών ζημιών που προκλήθηκαν από την αγορά γαλλικών τεύτλων, δεν είναι σε θέση στο μέλλον να παραλαμβάνει και να πληρώνει αυτά τα τεύτλα όπως προηγουμένως και ότι, κατά συνέπεια, θα υποβληθούν κατά τις επόμενες εβδομάδες προτάσεις για τη ρύθμιση της παράδοσης των τεύτλων κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 1986.

(67) Αυτές οι προτάσεις, οι οποίες ανακοινώθηκαν με επιστολή της 28ης Ιανουαρίου και της 14ης Φεβρουαρίου 1986, συνίστατο στον τερματισμό των αρχικών συμβάσεων και στην ανάληψη υποχρέωσης για αγορά, περιορισμένη σε δύο χρόνια, μιας ποσότητας τεύτλων μειωμένης σε 29 % του μέσου όρου των παραδόσεων οι οποίες έγιναν κατά τα έξι προηγούμενα έτη. Μια σύμβαση που περιλάμβανε αυτές τις διατάξεις υποβλήθηκε στους 78 επηρεαζόμενους γάλλους καλλιεργητές το Μάρτιο 1986. 48 από αυτούς τους καλλιεργητές δέχθηκαν να την υπογράψουν.

(68) Οι 30 άλλοι οι οποίοι αρνήθηκαν να υπογράψουν και προέλαβαν αντιρρήσεις έλαβαν, στις 9 και 11 Απριλίου 1986, επιστολές καταγγελίας της σύμβασης και η επιχείρηση τους επέβαλε, υπό την απειλή να μη δεχθεί την παράδοση των τεύτλων της παρούσας περιόδου εμπορίας, μια σύμβαση αγοράς για ποσότητες πάντοτε μειωμένες σε 29 % των αναφορών παραγωγής, η οποία όμως σύμβαση ίσχυε μόνο για μια περίοδο εμπορίας. Τελικά, αυτοί οι τριάντα καλλιεργητές υπόγραψαν τις προτεινόμενες για μια περίοδο εμπορίας συμβάσεις, εξέφρασαν όμως ταυτόχρονα επιφυλάξεις ως προς τη νομιμότητά τους και ως προς το σύννομο αυτού του τερματισμού των συμβάσεων με το κοινοτικό δίκαιο.

Ε. **Διαδικασία και νέα γεγονότα**

(69) Μετά την υπογραφή των μεταβατικών συμβάσεων για μια περίοδο εμπορίας, οι τριάντα πιο πάνω καλλιεργητές υπέβαλαν, τον Ιούλιο 1986, προσφυγή στο πρωτοδικείο του Mons (Βέλγιο) και, τον Αύγουστο 1986, υπέβαλαν αίτηση στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 17, με την οποία ζητούσαν να διαπιστωθούν παραβιάσεις των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΟΚ.

(70) Κατά τη διάρκεια της εξέτασης της καταγγελίας τους από την Επιτροπή, οι τριάντα καλλιεργητές συνέχισαν το 1987, 1988 και 1989, να φυτεύουν τεύτλα και να ζητούν από την RT να παραλαμβάνει τις συγκομιδές τεύτλων τους.

(71) Μετά την αποστολή, από την Επιτροπή, το Νοέμβριο 1988, μιας ανακοίνωσης των αιτιάσεων στη CBB, τη SGFSB και την RT, άρχισαν διαπραγματεύσεις μεταξύ της CBB και της RT, αφενός, και των τριάντα προσφευγόντων, αφετέρου. Οι διαπραγματεύσεις αυτές κατέληξαν σε διευθέτηση η οποία υπογράφηκε και κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 14 Ιουλίου 1989 και με την οποία η CBB και η RT ανέλαβαν την υποχρέωση να αποκαταστήσουν υπέρ των επηρεαζομένων τριάντα καλλιεργητών και από την περίοδο εμπορίας 1989, ένα δικαίωμα παράδοσης στην RT, της οποίας το ύψος (12 818 τόνοι) καθορίστηκε σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται στους ημεδαπούς καλλιεργητές κατά τη χορήγηση των ατομικών ποσοστώσεων. Σε αντιστάθμισμα, οι τριάντα καλλιεργητές του Bavay-Maubeuge απέσυραν τις καταγγελίες τους από την Επιτροπή και το δικαστήριο του Mons.

(72) Εξάλλου, στις 8 Νοεμβρίου 1989, η CBB κοινοποίησε στην Επιτροπή μία νέα διατύπωση των διεπαγγελματικών συμφωνιών, που συνήφθησαν μεταξύ της SGFSB και της SBB για τις περιόδους εμπορίας 1986/87 έως 1990/91 που περιλαμβάνει, ιδίως, τροποποίηση (που συμφωνήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 1989) των γενικών όρων αγοράς και παραλαβής των τεύτλων και προσαρμογή (που συμφωνήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 1989) της εθνικής σύμβασης ποσοστώσεων της παραγωγής τεύτλων. Η νέα αυτή διατύπωση των διεπαγγελματικών συμφωνιών δεν περιλαμβάνει πλέον ρήτρες προτεραιότητας της παράδοσης καλλιεργημένων τεύτλων στο Βέλγιο.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Α. Συμφωνίες που αφορούν το άρθρο 85 παράγραφος 1

(73) Το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ απαγορεύει οποιαδήποτε συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, οποιαδήποτε απόφαση ενώσεων επιχειρήσεων και οποιαδήποτε εναρμονισμένη πρακτική οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν ή έχουν ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.

(74) Η σύμβαση ατομικής ποσόστωσης της 23ης Δεκεμβρίου 1985, καθώς και οι γενικοί όροι αγοράς της 17ης Μαρτίου 1987, που μαζί κατονομάζονται ως διεπαγγελματικές συμφωνίες, ήταν συμφωνίες οι οποίες έχουν συναφθεί από επαγγελματικές ενώσεις, εξ ονόματός τους και επίσης εκ μέρους των μελών τους. Ως εκ τούτου, επρόκειτο για συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ.

(75) Αυτές οι συμφωνίες διαλάμβαναν για τις βελγικές ζαχαροβιομηχανίες τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) την υποχρέωση να προορίζουν κατά προτεραιότητα για τα τεύτλα που καλλιεργούνται στο Βέλγιο τις παραδόσεις οι οποίες προορίζονται για την παραγωγή ζάχαρης στο πλαίσιο των ανώτατων ποσοστώσεων κάθε επιχείρησης. Αυτή η ρήτρα προτεραιότητας υπήρχε επίσης στην προηγούμενη διεπαγγελματική συμφωνία που υπογράφηκε το 1981·

β) την υποχρέωση να κατανέμουν, υπό μορφή ποσοστώσεων χορηγουμένων στους προμηθευτές-καλλιεργητές τους, τις παραδόσεις τεύτλων οι οποίες είναι απαραίτητες για την παραγωγή της ανώτατης ποσόστωσής τους.

Αυτή η κατανομή πραγματοποιείται πράγματι για κάθε ζαχαροβιομηχανία στις αρχές του 1986. Πραγματοποιήθηκε κατ' αναλογία του μέσου όρου των παραδόσεων κάθε καλλιεργητή κατά τα έξι τελευταία χρόνια, όμως οι καλλιεργητές που είναι εγκατεστημένοι στην περιοχή Bavay-Maubeuge, ακόμη και όσοι παρέδιναν τακτικά στη RT από πολλά χρόνια, αποκλείσθηκαν από την κατανομή αυτή·

γ) την υποχρέωση για τους βιομηχάνους οι οποίοι έχουν ζαχαροβιομηχανίες στην περιοχή του Hesbaye (περιλαμβανομένων του Quevy και του Brugelette) να ανακατανέμουν μόνο σε παραδοσιακούς καλλιεργητές-προμηθευτές τα δικαιώματα τα οποία είναι διαθέσιμα από ενδεχόμενα ελλείμματα στην παράδοση των καλλιεργητών και τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με τους κανόνες της δυναμικής των δικαιωμάτων οι οποίοι επισυνάπτονται στη σύμβαση ατομικής ποσόστωσης.

(76) Όσον αφορά την τελευταία αυτή υποχρέωση σχετικά με την ανακατανομή των δικαιωμάτων που χορηγούνται στις βιομηχανίες ζάχαρης της περιοχής της Hesbaye (περιλαμβανομένων και των Quevy και Brugelette), η Επιτροπή επιφυλάσσεται να διατυπώσει την άποψή της ως προς το συμβιβάσιμο μιας τέτοιας ρήτρας με τους κανόνες περί ανταγωνισμού της συνθήκης.

(77) Η νομική εκτίμηση όσον αφορά το συμβιβάσιμο με τις διατάξεις του άρθρου 85 αναφέρεται ως εκ τούτου στη ρήτρα προτεραιότητας που παραχωρείται στα τεύτλα που καλλιεργούνται στο Βέλγιο καθώς και στον αποκλεισμό των καλλιεργητών του Bavay-Maubeuge κατά την κατανομή της ανώτατης ποσόστωσης της RT.

1. *Η ρήτρα προτεραιότητας για τα καλλιεργούμενα στο Βέλγιο τεύτλα*

(78) Η υποχρέωση που προβλέπεται στις διεπαγγελματικές συμφωνίες να προορίζονται, κατά προτεραιότητα, για τους καλλιεργητές τεύτλων που είναι εγκατεστημένοι στο Βέλγιο, οι παραδόσεις τεύτλων που είναι απαραίτητα για την παραγωγή των ανώτατων ποσοστώσεων των επιχειρήσεων, σκοπό είχε να περιορίσει τις παραδόσεις οι οποίες προέρχονται από καλλιεργητές εκτός Βελγίου. Πράγματι, σκοπός αυτής της ρήτρας ήταν να μην επιτρέπεται η παραλαβή των τεύτλων που προέρχονται από το εξωτερικό παρά μόνον εφόσον οι ποσότητες αυτές οι οποίες δεν μπόρεσαν να παραχθούν στο Βέλγιο είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση των βελγικών ποσοστώσεων ζάχαρης. Επομένως, η εν λόγω υποχρέωση απέβλεπε στον περιορισμό των πηγών εφοδιασμού των βιομηχανιών ζάχαρης και έτεινε, ως εκ τούτου, να περιορίσει την πρόσβαση στη βελγική αγορά των καλλιεργητών που είναι εγκατεστημένοι εκτός Βελγίου.

(79) Αυτός ο περιορισμός ήταν ιδιαίτερα αισθητός στην προκείμενη περίπτωση, δεδομένου ότι, αφενός, αφορούσε γενικά, εκτός από ορισμένους ολλανδούς καλλιεργητές, όλους τους γάλλους καλλιεργητές της Βόρειας Γαλλίας οι οποίοι ενώ καλλιεργούν στην περιοχή μεταξύ Maubeuge και Δουκέρκης, κοντά στη βελγογαλλική μεθόριο, είναι σε θέση να παραδίνουν, υπό άριστες συνθήκες απόδοσης, στις παραμεθόριες βελγικές ζαχαροβιομηχανίες και ότι, αφετέρου, αφορούσε πιο άμεσα, μεταξύ των καλλιεργητών αυτών, εκείνους οι οποίοι παρέδιναν ήδη κατά παράδοση τη συγκομιδή τους ή μέρος της συγκομιδής τους σε βελγικές ζαχαροβιομηχανίες.

(80) Η υποχρέωση που έχει επιβληθεί στις βελγικές επιχειρήσεις ζάχαρης να προορίζουν κατά προτεραιότητα για τους βέλγους καλλιεργητές τις παραδόσεις στις ζαχαροβιομηχανίες τους, επηρεάζει άμεσα το ενδοκοινοτικό εμπόριο τεύτλων, εφόσον σκοπός ήταν να αποκλεισθούν από τον εφοδιασμό της βελγικής ζαχαροβιομηχανίας τα τεύτλα τα οποία καλλιεργούνται στα άλλα κράτη μέλη ή, τουλάχιστον, να περιορισθεί ενδεχόμενος εφοδιασμός προερχόμενος από αυτά τα κράτη μέλη σε ποσότητες που πλησιάζουν περισσότερο τα ενδεχόμενα ελλείμματα της βελγικής τευτλοπαραγωγής σε σχέση με την ανώτατη εθνική ποσόστωσή της.

(81) Όμως, εφόσον ένα μέρος της ολλανδικής παραγωγής (που έχει περισυλλεγεί στα νοτιοδυτικά των Κάτω Χωρών) και μια πολύ μεγαλύτερη ποσότητα τεύτλων που έχουν περισυλλεγεί στη Βόρεια Γαλλία θα μπορούσαν να παραδοθούν σε καλές συνθήκες απόδοσης, αντίστοιχα στη βελγική ζαχαροβιομηχανία που βρίσκεται κοντά στην ολλανδική μεθόριο και στις άλλες βελγικές ζαχαροβιομηχανίες που βρίσκονται κοντά στη γαλλική μεθόριο, οι εν λόγω διεπαγγελματικές συμφωνίες πρέπει να θεωρηθούν ότι μπορούσαν να επηρεάσουν αισθητά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

(82) Εξάλλου, όσον αφορά ένα προϊόν το οποίο δεν μεταφέρεται κατά κανόνα σε μεγάλες αποστάσεις και το οποίο, επομένως, από τη φύση και τη χρήση του είναι ήδη πολύ λίγο εκτεθειμένο στον ανταγωνισμό των γεωγραφικά απομακρυσμένων παραγωγών, το γεγονός ότι επιβάλλονται περιορισμοί στις συναλλαγές σε μια από τις χώρες της Κοινότητας οι οποίες είναι σε θέση — λόγω του τόπου των καλλιεργουμένων περιοχών — να δέχονται την πραγματοποίηση συναλλαγών σε μη αμελητέο επίπεδο, καθιστούσε ακόμη πιο αισθητό τον επηρεασμό του εμπορίου που προέκυπτε.

2. *Ο αποκλεισμός των καλλιεργητών του Bavay-Maubeuge κατά την κατανομή των ανώτατων ποσοστώσεων της RT*

(83) Ο αποκλεισμός, κατά την κατανομή της ποσόστωσης της RT, των καλλιεργητών-προμηθευτών του Bavay-Maubeuge οι οποίοι παρέδιδαν τακτικά στην RT, προέκυπτε από μια συμφωνία μεταξύ της RT και της CBB, που βασίζεται στην αρχή της προτεραιότητας που πρέπει να δίδεται στους ημεδαπούς καλλιεργητές.

(84) Αυτή η κοινή βούληση να αποκλεισθούν οι καλλιεργητές του Bavay-Maubeuge από την κατανομή της ποσόστωσης της RT προέκυψε ιδίως από την επιστολή της 1ης Ιουλίου 1985 (σημείο 64) του προέδρου της CBB, στην οποία αναφέρεται, αφενός, ότι η RT δεν θα δέχεται πια στο μέλλον τα γαλλικά τεύτλα τα οποία παραδίδονται στο Quevy, εφόσον δεν θα τυγχάνουν δικής τους ποσόστωσης και, αφετέρου, ότι η θέση της CBB είναι ότι «η βελγική ποσόστωση πρέπει να εξυπηρετεί αποκλειστικά τους ημεδαπούς καλλιεργητές». Αυτή η βούληση υλοποιήθηκε τελικά με την κατανομή της ποσόστωσης της RT που προοριζόταν αποκλειστικά για τους ημεδαπούς καλλιεργητές και με την καταγγελία των συμβάσεων παράδοσης των καλλιεργητών του Bavay-Maubeuge.

(85) Ο αποκλεισμός κατά την κατανομή της ποσόστωσης της RT των καλλιεργητών του Bavay-Maubeuge οι οποίοι παρέδιδαν τακτικά στην RT αποτελούσε περιορισμό του ανταγωνισμού ο οποίος, οδηγώντας στη διακοπή των παραδόσεων στην RT οι οποίες προέρχονταν από το Bavay-Maubeuge, επηρέασε άμεσα το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

(86) Επρόκειτο για αισθητό επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών, εφόσον, μετά τον αποκλεισμό αυτό, ο όγκος των εισαγωγών γαλλικών τεύτλων στο Βέλγιο μειώθηκε από 58 000 τόνους το 1985 σε 31 000 τόνους το 1986 και σε 28 000 τόνους το 1987, δηλαδή σημειώθηκε μείωση κατά περισσότερο από 50 % από το 1985 έως το 1987. Για το σύνολο της Κοινότητας, η συρρίκνωση του ρεύματος συναλλαγών μεταξύ της Γαλλίας και του Βελγίου αποτελούσε το 17 % του συνολικού όγκου των τεύτλων που πωλήθηκαν στο εσωτερικό της Κοινότητας για το 1985 και το 24 % των κοινοτικών συναλλαγών για το 1987.

(87) Οι ανωτέρω περιορισμοί του ανταγωνισμού που ήταν δυνατό να επηρεάσουν σημαντικά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών μπορούσαν να είναι νόμιμοι μόνον εφόσον, σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού αριθ. 26 του Συμβουλίου [1] και το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ δεν εφαρμοζόταν σ' αυτούς (βλέπε σημείο Β κατωτέρω), ή εφόσον ετύγχαναν απαλλαγής, δυνάμει του άρθρου 85 παράγραφος 3, από την απαγόρευση του άρθρου 85 παράγραφος 1 (βλέπε σημείο Γ κατωτέρω).

Β. Άρθρο 2 του κανονισμού αριθ. 26

(88) Η παρούσα διαδικασία αφορά το εμπόριο γεωργικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ της συνθήκης ΕΟΚ. Τα προϊόντα αυτά εμπίπτουν στα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού αριθ. 26· το άρθρο 1 ορίζει ότι τα άρθρα 85 έως 90 της συνθήκης ΕΟΚ εφαρμόζονται στις συμφωνίες και αποφάσεις που αφορούν τα προϊόντα αυτά, ενώ το άρθρο 2 προβλέπει εξαιρέσεις από την εφαρμογή του άρθρου 85 της συνθήκης για τις συμφωνίες και αποφάσεις που αφορούν τα ίδια αυτά προϊόντα. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 26, το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα μιας εθνικής οργάνωσης αγοράς ή που είναι αναγκαίες για την υλοποίηση των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης.

(89) Από την 1η Ιουλίου 1968, η ημερομηνία έναρξης ισχύος της κοινής οργάνωσης αγορών στον τομέα της ζάχαρης και των τεύτλων, η οποία αντικατέστησε τις εθνικές οργανώσεις αγοράς που υπήρχαν προηγουμένως στον τομέα αυτό, δεν υπάρχουν πια στην ΕΟΚ τέτοιες οργανώσεις και, επομένως, οι εν λόγω συμφωνίες δεν μπορούν να αποτελέσουν τμήμα αυτών.

(90) Όσον αφορά τη δεύτερη εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 2 του κανονισμού αριθ. 26 επισημαίνεται, όπως αναφέρεται στη τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, ότι προορίζεται να εφαρμοστεί μόνον εφόσον η εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης θα έθετε σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής στον εν λόγω τομέα. Όμως, αυτός ο κίνδυνος δεν υπάρχει στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης ΕΟΚ έχουν προβλεφθεί από τους κανονισμούς περί θεσπίσεως της κοινής οργάνωσης αγοράς στον εν λόγω τομέα. Οι κανονισμοί αυτοί και ιδίως οι κανονισμοί σχετικά με τις διεπαγγελματικές συμφωνίες, δεν προβλέπουν τη δυνατότητα για τις ζαχαροβιομηχανίες να προορίζουν για τους ημεδαπούς καλλιεργητές τον εφοδιασμό τους ή μέρος του εφοδιασμού τους με τεύτλα.

(91) Πάντως, οι ρήτρες οι οποίες χορηγούν προτεραιότητα παράδοσης στα τεύτλα που καλλιεργούνται στο Βέλγιο, καθώς και ο αποκλεισμός των προμηθευτών του Bavay-Maubeuge και ο περιορισμός της ανακατανομής των δικαιωμάτων παράδοσης στους παλαιούς προμηθευτές αντίκεινται στην αρχή περί ανοικτής γεωργικής αγοράς και, επίσης, για τους δύο πρώτους

[1] ΕΕ αριθ. 30 της 20. 4. 1962, σ. 993/62.

περιορισμούς, στην αρχή για την αποφυγή διακρίσεων που αναφέρει το άρθρο 40 της συνθήκης, a fortiori όταν αυτές οι διακρίσεις έχουν σαν αποτέλεσμα τη διακοπή καθιερωμένης ροής συναλλαγών. Κατά συνέπεια, αυτοί οι περιορισμοί δεν μπορούσαν να θεωρηθούν απαραίτητοι για την πραγματοποίηση των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης ΕΟΚ.

(92) Σχετικά με το θέμα, τα μέρη τα οποία επηρεάστηκαν από τις αιτιάσεις της Επιτροπής πρόβαλαν για την υπεράσπισή τους το επιχείρημα ότι συνάδει με τη λογική του συστήματος που δημιουργήθηκε με την κοινοτική ρύθμιση να θεωρείται ότι η ανώτατη ποσόστωση παραγωγής ζάχαρης κάθε κράτους μέλους προορίζεται κατά προτεραιότητα στους καλλιεργητές τεύτλων του κράτους μέλους αυτού. Πράγματι, συνεχίζουν η RT και η CBB, ο πραγματικός στόχος της κοινοτικής ρύθμισης είναι η προστασία των καλλιεργητών τεύτλων, και η χορήγηση ποσοστώσεων ζάχαρης δεν είναι παρά ένα μέσο για την πραγματοποίηση της προστασίας αυτής. Σύμφωνα πάντα με τους ισχυρισμούς της RT και της CBB όταν ο κοινοτικός νομοθέτης αποφασίζει να χορηγήσει ποσόστωση ζάχαρης σ' ένα κράτος μέλος, ο μοναδικός στόχος που επιδιώκει είναι να μπορούν οι γεωργοί αυτού του κράτους μέλους να διαθέτουν στις ζαχαροβιομηχανίες του εν λόγω κράτους μέλους τις ποσότητες τεύτλων που είναι απαραίτητες για την παραγωγή αυτής της ποσόστωσης. Επομένως, θα ήταν αντίθετο προς το στόχο αυτό εάν επιτρεπόταν στους παραγωγούς ζάχαρης ενός κράτους μέλους να προμηθεύονται τεύτλα από τους καλλιεργητές άλλου κράτους μέλους ενώ έχουν τη δυνατότητα για αρκετές προμήθειες από την εθνική αγορά. Η RT και η CBB καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η προτεραιότητα διάθεσης που παρέχεται στους ημεδαπούς καλλιεργητές, έστω και αν δεν προβλέπεται ειδικά από τους κανόνες οι οποίοι διέπουν την κοινή οργάνωση των αγορών, είναι απαραίτητη για την προστασία των συμφερόντων των καλλιεργητών τεύτλων και, επομένως, για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης.

(93) Πρώτον, η επιχειρηματολογία την οποία ανέπτυξαν τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, επειδή η επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 και ιδίως η σταθεροποίηση των αγορών και των εισοδημάτων των καλλιεργητών τεύτλων εξασφαλίζεται, στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των αγορών ζάχαρης, με τον καθορισμό ποσοστών ζάχαρης και ελάχιστων τιμών, χωρίς να απαιτείται να προβλέπεται προτεραιότητα παράδοσης για τους ημεδαπούς καλλιεργητές. Πράγματι, είναι με τον καθορισμό ελάχιστων τιμών που εφαρμόζονται σε ένα περιορισμένο όγκο παραγωγής που πραγματοποιείται ο στόχος της σταθεροποίησης των αγορών και των εισοδημάτων των ενδιαφερομένων γεωργών. Ο ρόλος των ποσοστώσεων συνίσταται μόνο στον προσδιορισμό ενός ορίου όσον αφορά τις εγγυήσεις που παρέχονται στους ενδιαφερόμενους γεωργικούς πληθυσμούς στην Κοινότητα. Δεν αποβλέπει στη δημιουργία στεγανών μεταξύ των προμηθευτών τεύτλων, στεγανών τα οποία είναι αναγκαία για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αιτιολογήσει τέτοια περιοριστικά μέτρα.

(94) Εξάλλου, λόγω των επιπτώσεων του κόστους των μεταφορών και του γεγονότος ότι η περιεκτικότητα των τεύτλων σε ζάχαρη επηρεάζεται από τη διάρκεια της εναποθήκευσης πριν από την επεξεργασία, οι βιομηχανίες ζάχαρης έχουν κάθε δικαίωμα να προμηθεύονται από τις πλησιέστερες περιοχές και, επομένως, μόνο σε περίπτωση ανεπάρκειας της εγχώριας παραγωγής θα παρακινούνται να συνάπτουν συμβάσεις με πιο απομακρυσμένους καλλιεργητές που μπορούν αν είναι εγκατεστημένοι στα άλλα γειτονικά κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, ο κίνδυνος που επικαλέστηκε η RT για σημαντικές προμήθειες που πραγματοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη εις βάρος των εγορών της εγχώριας παραγωγής είναι ανύπαρκτος. Επομένως, δεν είναι αναγκαίο να προβλεφθεί προτεραιότητα διάθεσης υπέρ των ημεδαπών καλλιεργητών για να εξασφαλισθεί η σταθεροποίηση των αγορών των επηρεαζόμενων καλλιεργητών.

(95) Επιπλέον η εξασφάλιση των γεωργικών αγορών κατά προτεραιότητα στους ημεδαπούς γεωργούς και, ιδίως, ο αποκλεισμός των προμηθευτών του Bavay-Maubeuge, αντίκεινται πλήρως στο άρθρο 40 της συνθήκης ΕΟΚ, το οποίο, στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο, ορίζει ότι η κοινή οργάνωση «πρέπει να περιορισθεί στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 και πρέπει να αποκλείει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών της Κοινότητας». Αυτοί οι περιορισμοί αντίκεινται επίσης στην αρχή περί ανοικτής γεωργικής αγοράς.

(96) Για όλους αυτούς τους λόγους, αποκλείται ολοσχερώς να θεωρηθούν ως απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης ΕΟΚ μέτρα τα οποία, αντίκειντο στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων στο εσωτερικό της Κοινότητας και ως εκ τούτου παραβίαζαν πλήρως μια από τις βασικές αρχές της συνθήκης.

(97) Το γεγονός ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1516/74, οι βελγικές αρχές ενέκριναν, με υπουργικό διάταγμα της 14ης Φεβρουαρίου 1987, τις εν λόγω διεπαγγελματικές συμφωνίες δεν σημαίνει με κανένα τρόπο ότι οι συμφωνίες αυτές συνάδουν με τις διατάξεις του κανονισμού αριθ. 26 ή με τους κανόνες ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΟΚ. Πράγματι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 26 —σχετικά με τις οποίες ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1516/74, εξεταζόμενος σε σχέση με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1009/67 και (ΕΟΚ) αριθ. 206/68, δεν προβλέπει καμιά παρέκκλιση— η Επιτροπή έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να διαπιστώσει με απόφαση για ποιες συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές τηρούνται οι όροι οι οποίοι προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του κανονισμού αριθ. 26.

Γ. Άρθρο 85 παράγραφος 3

(98) Σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, το άρθρο 85 παράγραφος 1 μπορεί να κηρυχθεί ανεφάρμοστο στις συμφωνίες οι οποίες συμβάλλουν στη βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής

των προϊόντων ή στην προαγωγή της τεχνικής ή οικονομικής προόδου, ενώ θα προορίζει για τους χρήστες ένα δίκαιο μέρος του κέρδους που προκύπτει και χωρίς να επιβάλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς οι οποίοι δεν είναι απαραίτητοι για την επίτευξη των στόχων αυτών, ούτε να δίνει σ' αυτές τις επιχειρήσεις τη δυνατότητα κατάργησης του ανταγωνισμού σε σημαντικό τμήμα των εν λόγω προϊόντων.

(99) Οι εν λόγω διεπαγγελματικές συμφωνίες δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή. Εφόσον πρόκειται για συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ ενώσεων επιχειρήσεων που ανήκουν σε ένα μόνο κράτος μέλος, έστω και αν η έλλειψη κοινοποίησης δεν παρεμποδίζει, δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3, ωστόσο παραμένει το γεγονός ότι οι συμφωνίες αυτές δεν πληρούν τους όρους οι οποίοι απαιτούνται για την εφαρμογή αυτής της διάταξης. Πράγματι, ακόμη και αν θεωρούμε ότι το γεγονός ότι οι βελγικές ζαχαροβιομηχανίες διατηρούν κατά προτεραιότητα τον εφοδιασμό τους για τους ημεδαπούς καλλιεργητές μπορεί να συμβάλλει στη βελτίωση της βελγικής παραγωγής τεύτλων ή, τουλάχιστον, στη διατήρησή της σε υψηλό επίπεδο, ωστόσο πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι δεδομένου ότι τα πλεονεκτήματα αυτά μπορούν να επιτευχθούν μόνο με περιορισμούς που επιβάλλονται στους άλλους προμηθευτές τεύτλων οι οποίοι βρίσκονται εκτός Βελγίου, θα προκύψουν οπωσδήποτε, όσον αφορά την παραγωγή αυτών των άλλων προμηθευτών, μειονεκτήματα τα οποία θα εξουδετερώσουν ακριβώς τα θετικά αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί στο Βέλγιο. Επομένως, όσον αφορά το σύνολο των παραγωγών τεύτλων οι οποίοι από οικονομικής πλευράς είναι σε θέση να παραδίδουν στις ενδιαφερόμενες βελγικές ζαχαροβιομηχανίες, οι συγκεκριμένοι περιορισμοί δεν δημιουργούσαν κανένα όφελος στην παραγωγή.

(100) Επιπλέον, οι περιορισμοί αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συνέβαλαν στη βελτίωση της διανομής με τη σταθεροποίηση των αγορών και με την αποφυγή της απορρύθμισης που θα προέκυπτε από μια πλήρη ελευθερία για τους βιομηχάνους που συνάπτουν συμβάσεις με τους καλλιεργητές που βρίσκονται στα διάφορα κράτη μέλη της Κοινότητας. Πράγματι, όπως προαναφέρθηκε, λόγω της φύσης του προϊόντος, οι βιομήχανοι έχουν συμφέρον να εφοδιάζονται κατά προτίμηση από τις πλησιέστερες περιοχές καλλιέργειας και, επομένως, μόνο σε περίπτωση ανεπάρκειας της εγχώριας παραγωγής θα παρακινούνται να συνάπτουν συμβάσεις με πιο απομακρυσμένους καλλιεργητές που βρίσκονται ενδεχομένως στα άλλα γειτονικά κράτη μέλη.

(101) Επομένως, αποδεικνύεται ότι οι εν λόγω περιορισμοί δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συνέβαλαν στη σημαντική βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής των τεύτλων στην Κοινότητα ή στην προαγωγή της τεχνικής ή οικονομικής προόδου. Δεδομένου ότι ο βασικός αυτός όρος για την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 δεν πληρούται, οι εν λόγω συμφωνίες και η εφαρμογή τους δεν μπορούσαν να τύχουν της απαλλαγής η οποία προβλέπεται από τη διάταξη αυτή.

Δ. Άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 17

(102) Δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή μπορεί με απόφαση να διαπιστώσει παράβαση των διατάξεων του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ και να υποχρεώσει τις επιχειρήσεις και τις ενώσεις να παύσουν τις παρεμβάσεις.

(103) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή πιστεύει ότι πρέπει να διαπιστώσει ότι η ρήτρα η οποία αναφέρεται στις διεπαγγελαμτικές συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ της CBB και της SGFSB στις 9 Ιουνίου 1981, 23 Δεκεμβρίου 1985 και 17 Μαρτίου 1987, ρήτρα η οποία παραχωρούσε προτεραιότητα στα τεύτλα τα οποία καλλιεργούνται στο Βέλγιο για τις παραδόσεις που προορίζονται για την επίτευξη της βελγικής παραγωγής ζάχαρης στο πλαίσιο των ανώτατων ποσοστώσεων και η οποία έλαβε τέλος οριστικά στις 29 Σεπτεμβρίου 1989, συνιστούσε παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης.

(104) Εξάλλου, όσον αφορά τον αποκλεισμό των προμηθευτών της περιοχής Bavay-Maubeuge, ο διακανονισμός που επιτεύχθηκε μεταξύ, αφενός, της RT και της CBB και, αφετέρου, των τριάντα προσφευγόντων και που είχε ως αποτέλεσμα την αποκατάσταση σε σημαντικό βαθμό της ροής των παραδόσεων τεύτλων που υπήρχε προηγουμένως μεταξύ των καλλιεργητών της περιοχής του Bavay-Maubeuge και των ζαχαροβιομηχανιών της RT, μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει τερματίσει τις συνεχείς διακρίσεις που προέκυπταν από τον αποκλεισμό αυτό.

(105) Όμως, δεδομένου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη αμφισβήτησαν ότι η συμπεριφορά τους είχε χαρακτήρα παράβασης του κοινοτικού δικαίου, η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίο, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο επαναλήψεως στο μέλλον παρομοίων ή ανάλογων παρεμβάσεων, να διευκρινίσει τη νομική κατάσταση η οποία υπάγεται τόσο στην κοινοτική γεωργική ρύθμιση όσο και στο δικαίωμα ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΟΚ. Επομένως, πρέπει να διαπιστωθεί με ρητή απόφαση ότι ο αποκλεισμός των τριάντα προμηθευτών του Bavay-Maubeuge οι οποίοι παρέδιδαν τακτικά στην RT —αποκλεισμός που έγινε το 1985 και που διάρκεσε έως τον Ιούνιο 1989— αποτελούσε παράβαση των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ρήτρα που περιλαμβάνεται στις διεπαγγελματικές συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ της CBB και της SGFSB στις 9 Ιουνίου 1981, 23 Δεκεμβρίου 1985 και 17 Μαρτίου 1987, ρήτρα η οποία παραχωρούσε στα καλλιεργούμενα στο Βέλγιο τεύτλα προτεραιότητα για τις παραδόσεις που προορίζονται για την επίτευξη της βελγικής παραγωγής ζάχαρης στο πλαίσιο των ανώτατων ποσοστώσεων —και η οποία

καταργήθηκε οριστικά στις 29 Σεπτεμβρίου 1989— συνιστούσε παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Ο αποκλεισμός, κατά την κατανομή των παραδόσεων στην RT που προορίζονται για την παραγωγή της ανώτατης ποσόστωσής της, των καλλιεργητών του Bavay-Maubeuge οι οποίοι παρέδιδαν τακτικά στην RT από πολλά χρόνια, αποκλεισμός που εφαρμόσθηκε με βάση μια συμφωνία η οποία συνήφθη το 1985 μεταξύ της CBB και της RT και του οποίου τα αποτελέσματα συνεχίσθηκαν έως τον Ιούνιο 1989, αποτελούσε παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Conféderation des betteraviers belges, τη Société générale des fabricants de sucre de Belgique και τη Raffinerie tiplemontoise SA.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 1989.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος